DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 20sten FEBRUARY, 1830. N. 7

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

De Stoomwagen.

Het stoomwerktuig, dat reeds tot verschillende doeleinden gebezigd is, wordt thans ook op wagens toegepast, die zonder behulp van paarden zeer snel voortrÿden. De bestemming van den eersten wagen, die onlangs van Londen is afgereden, was eene plaats die tachtig mÿlen van deze stad ligt. De stoomwagen waarop achttien personen waren, reed 'smorgens vroeg af te gelÿk met andere Diligences. Deze trachtten hem bÿ te houden en zweepten de paarden gedacht, die zoodanig voortholden dat zÿ weldra in zweet waren en afgemat werden, zoo dat zÿ ten achter bleven. Zulks had ook plaats met de andere rÿtuigen en mannen te paard, die hÿ op weg achterhaalde en voorbÿ reed. Na een paar uren gereden te hebben kwam men aan den voet van een berg, waarover de weg liep en welks opgang vÿ stÿl was.— Er waren aldaar twee rÿtuigen die het stoomrÿtuig afwachtten om met hem te gelÿk naar boven te rÿden; want dachten zÿ, de stoomwagen kan wel op gelÿken grond ons voorbÿ rÿden, maar tegen dien berg oprÿdende, zullen wÿ buiten twÿfel hem vooruit geraken. Het tegendeel had echter plaats; want toen de stoomwagen reeds op den top van den berg gekomen was, waren de andere nog naauwelÿks half weg.

Kort daarop kwam men aan eene brug, die eene groote kromte had, en tegen welke eene andere diligence in eene tegenovergestelde rigting opreed, zonder dat zy elkander zagen, doch toen de paarden van de diligence dit buitengewone voorwerp plotseling zagen, schrikten zy zoodanig dat zÿ voortliepen zonder dat de koetsier hen kon tegen houden, en daardoor geraakten de raderen van de beide wagens in elkander. De stoomwagen die zoowel vóór als achterwaarts bewogen kan worden, deed eenige treden achterwaards en reed vervolgens tusschen de leuning van de brug en de andere diligence voort. Kort na dit voorval werd men door eene zware regenbui overvallen, zoo dat men vreesde dat dit aan het stoomwerktuig zou benadeelen, maar het had geen uitwerksel hoegenaamd op hetzelve.

Het rytuig voortgaande, liet eene staart van rook achter zich, maar toen het donker werd, kwamen er vonken uit de schoorsteen opstygen, die eene zeer mooÿe illuminatie daarstelden. De boeren hebben hierover geklaagd; want zeiden zÿ, indien de stoomwagen voorbÿ een hooiberg komt te rÿden, dan kan er een vonkje vuurs in springen of wanneer deze een hooiwagen op weg ontmoet, dan kan zulks ook gebeuren Om dit voortekomen, wordt er nu in plaats van steenkolen, Coke gebrand, zÿnde toebereide steenkolen die gene vonken van zich geven.

De ondernemers hebben berekend dat zy de passage van dezen stoomwagen veel goedkooper kunnen leveren dan die van gewone diligences.

Eene andere stoomwagen, die van Manchester naar Liverpool rydt, over een yzeren weg, heeft zulk eene groote snelheid, dat hÿ aan een ligchaam gelykt, hetwelk door een wervelwind mede gesleept wordt.

Iets over Jezuiten en zoogenaamde Liberalen.

Twee volken slechts hebben de magt der opvoeding gekend; maar buiten Rome en Griekenland, ziet men geen Gouvernement hetwelk eenig denkbeeld gehad heeft van die kracht, welke deze staatkundige springveer vermogend is te ontwikkelen. De Katholieke Priesters zagen, bÿ hunne vermenigvuldiging, in Europa niet dan barbaarsche volken, by welken de jengd door geene hand hoegenaamd opgeleid was en zÿ eigenden zich daarom dien hefboom toe, benlÿtigden zich om daarvan de kracht te leeren kennen, en weldra begrypende dat de opvoeding eene soort van schepping is, en dat de mensch in zekeren zin het eigendom wordt van de hand, die zÿn kindschheid geleid heeft; zoo maakten zÿ zich meester van de eerste neigingen, en van de eerste verstands-ontwikkeling des opkomenden geslachts, en schier buiten weten en vermoeden der Gouvernementen, bemagtigden zÿ zich van dat deel der volken, bÿ hetwelk de hartstogten, de yver en de veerkracht gevonden wordt, latende voor het overige de in jaren gevorderde geslachten ongemerkt oud worden en uitsterven.

Dit is juist de toestand, waarin zich, in het tegenwoordig tÿdsgewricht, de zoogenaamde Katholieke party, ten aanzien van Frankrÿk bevindt. Een geslacht, eene generatie, is aan dezelve ontsnapt; en daarop is het onmogelÿk invloed uit te oefenen; men moet dit geslacht, zeggen zÿ, laten uitsterven, maar daarentegen zich geheel meester maken van het opkomende, zÿ rekenen op die jeugd, welke de dagen der Republiek even min als die der met overwinning bekranste overheersching gekend hebben. 'Ziedaar het geheim van de wederopstanding der Jezuiten, zoo behendig in de kunst om zich meester te maken van de harten'; zoo bekwaam om zich bevreesd te maken by hunnen vyand, en ontzag, of beschroomheid in te boezemen aan hunne vrienden Zÿ werden verbannen onder *Lodewÿk XV.*, maar dit geschiedde op voorstel van zÿnen raad, en niet ten gevolge zyner eigene meening; hÿ wenschte hen dikmaals terug, als steunsels zÿner volstrekte oppermagt. Maar zÿ gevoelen ook nu zelfs by hunne herstelling, dat er nog een merkelyke afstand blÿft tusschen het punt, waarop zy zich nu geplaatst vinden, en datgene, hetwelk zÿ bereikt hadden, toen men hen in de XVIIIde eeuw deed vallen. Zoo zÿ al tyden van *intriguen* wederom vinden, vinden zy toch de tÿden van hunnen voormaligen luister niet terug. De luister was waarlÿk aanmerkelÿk. Zy hebben Europa, Azie en Amerika beheerscht; zÿ hebben Frankrÿk onder hun bedwang gehad, en Frankryk moet men altÿd afzonderlÿk aanhalen en in den eersten rang plaatsen, zoo dikwyls als er van slaafsche onderdanigheid aan Rome gesproken wordt.

De Generaals der Jezuiten hebben er zich ten allen tÿde op beroemd. Een zeker Generaal dezer orde, zeide eens aan een aanzienlÿken Fransch staats- en krÿgsman: "Zie mÿn Heer! uit deze kamer, "regeer *ik*, niet, zal ik zeggen, Parÿs maar "China; niet ook slechts China, maar ge- "heel de wereld, zonder dat iemand wete "hoe dit geschiede!" Maar deze luister zal niet weder herleven, geene existentie heeft twee fortuinen; alle menschelÿke zaken hebben haren vasten loop, en de loop der gebeurtenissen gaat evenmin terugwaarts als die der rivieren! Alle grootheid eenmaal vernederd, kan de hoogte niet weder herwinnen, van welke zÿ eenmaal afgerold is! wat er van overig blÿft is slechts een schaduwbeeld. Het was eene dwaling van *Napoleon*, te gelooven, dat hy, na zÿn val, wederom zou kunnen opklimmen tot de verhevenheid zyner eerste lotsbestemmingen; die waren toen reeds vervuld; maar het is ook dwaling van de Jezuiten, en van allen die naar een onbepaald gezag streven, wanneer zÿ, zich verbeelden dat de vorige heerschappÿ zal herleven. Meer andere voorbeelden hebben het geleerd en zullen het leeren: dat gelukkige lotsbestemmingen, eenmaal verÿdeld, haren oorspronkelÿken glans nimmer hernemen, haren vorigen loop nooit wederom hervatten; dat de bouwvallen die er van overig blÿven, geene genoegzame grondstoffen opleveren om dezelve in den alouden luister andermaal te doen optreden, en dat in allen gevalle het weder te voorschÿn treden, na eenmaal op eene beruchte of beroemde wÿze ondergegaan te zÿn, niets anders is dan zich aan eenen *tweeden* dood over te geven; dat het is, voor een oogenblik uit het niet weder op te komen, om voor altÿd in hetzelve terug te zinken. Deze waarheid treft de gemeenebesten, de rÿken, de vorstendommen, de sekten, de corporatiën, de veroveraars, met een woord, alle dingen, en alle menschen van wien zich de meening de publieke opinie afgetrokken heeft. En zoo is dan ook alle heerschappÿ, die eenmaal vernietigd was en zich daarna *gerestaureerd* heeft kwalyk bevestigd: alle *magt*, die eenmaal in verachting gekomen is, zal van aanbidding uitgesloten blÿven. In staatkunde zyn val en vernietiging gelÿkbeteekende woorden; alles wat zÿne zedelÿke kracht verloren heeft, is in de onmogelÿkheid om zich te verheffen, of verheft zich alleen om straks weder te vallen. Geheel de magt der *Cezars* van Rome en der *Cezars* van Konstantinopel, heeft de eerediensten van Israël niet kunnen herstellen; Jerusalem is terug gevallen in het stof; het mededingen van Europa heeft het Ryk van Bÿzantium niet kunnen redden. Geheel de hoogmoed van *Lodewÿk XIV.* heeft den troon des *Stuart's* niet kunnen beveiligen. Er is voor de rÿken voor de vorstendommen, voor de veroveraars, en voor de sekten eene altÿd onvermÿdelÿke *rÿpheid*, dat is het *noodlot* der ouden.

Het is op de puinhoopen der vernietigde overheerschingen, het is op de verstrooide steenen van omgeworpen tempelen, het is op de verbroken afgodsbeelden en vertrapte heldenkroonen van het oude Rome, dat de generaal der Jezuiten de aanstaande bestemming zÿner orde moet lezen. Zÿ heeft alle hoogheden voor zich weten te vernederen, zÿ zal op hare beurt, voor immer vernedert worden. De zamenzwering tusschen het *bÿgeloof* of het *Fanatismus*, de zamenspanning der *Jezuiten* met de zoogenaamde *Liberalen* zal verÿdeld worden. De civilisatie gaat spoediger dan zÿ. Het verbranden van Boekeryen is niet meer mogelyk, toen er slechts eene Boekerÿ was om de verworven kundigheden des menschdoms te bewaren, kon één *Omar*, door het verbranden der Boekverzameling te Alexandrie, geheel het menschdom voor een tÿd lang van het licht der Letterkunde berooven, maar de uitvinding der drukkunst moest den terugkeer tot barbaarschheid voor altÿd onmogelÿk maken.

Algemeene Secretary te Curaçao,
den 1sten February 1830.

BY resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 9den January dezes Jaars No. 12-11, zyn herkosen en op nieuw benoemd:—

De Heer D. Beevers tot Lid van den Raad van Policie op dit eiland

en

De Heeren A. W. Hellmund en M. Römer tot Leden van den Gemeente-Raad alhier.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Algemeene Secretary te Curaçao,
den 19den February 1830.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer Kolonie heeft aan den persoon van Samuel Da Costa Gomez admissie verleend om het beroep van Makelaar op dit Eiland uitteoeferen, en heeft dezelve den vereischten eed in die betrekking afgelegd.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende belast met de geregtelyke invordering van 'sLands middelen in deze Kolonie, brengt ter kennis van al de genen die in weerwil der aan hun gedane Sommatien in gebreken zyn gebleven hunne rekeningen van Belasting op Eigendommen en Bezittingen over de drie eerste kwartalen over het Jaar 1829, en wegens het Personeel en Mobilair over het geheele jaar 1829 te voldoen, dat op den achtsten dag na dato dezes by of tegen de zoodanigen welker bedoelde rekeningen onbetaald zullen bevonden worden, zonder verder uitstel en ingevolge de bestaande bepalingen wegens het invorderen van 'sRyks belastingen, executie zal worden gedirigeerd.

De Commissaris van Policie, belast met het Publiek Ministerie,
MR. J. B. GRAVENHORST.

Den 19den February 1830.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 19den February 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 13 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den February 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand February zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

AANBESTEDING.

DE Administrateurs van het Garnizoen te Curaçao zullen aan de minst inschryvende aanbesteden, de leverantie van 1070 Ellen Nederlandsch Wit Linnen op 6-4 of zoo veel meerder à 4-4 breedte ten dienste des Garnizoens voornoemd.

Die daarin gading hebben, vervoegen zich by besloten biljetten op Maandag den 1sten Maart aanstaande, des 'smorgens te 10 ure ten Kantore van den Majoor Kommandant der Troepen binnen het Fort Amsterdam met overlegging der monsters en vermelding der pryzen onder korting van 2 per cent voor het fonds van buitengewone ontvangsten en uitgaven; zullende het antwoord daarop terzelfde dag en plaats gegeven worden.

Op last van de Administrateurs voornoemd,
De fungerende Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS,
1e. Luit. Adj.

Den 19den February 1830.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende thans als gezworen Makelaar geadmitteerd zynde, en zich durvende vleyen by het G. Eerd Publiek en de Heeren Kooplieden alhier genoegzaam bekend te zyn, beveelt zich mits deze in hunnen gunst, verzekerende dat aan zyne zyde niets onaangeroerd zal gelaten worden om aan algemeen genoegen te geven.

SAMUEL DACOSTA GOMEZ.

Den 19den February 1830.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden als Gemagtigden van den Heer GEORGE CURIEL, zullen op Maandag den 22sten der aanstaande maand Maart by publieke opveiling doen verkoopen:

EENE PLANTAGIE genaamd ST. BARBARA, gelegen in de Oost Divisie dezes eilands, benevens een aantal Huis en Tuin Slaven.

G. F. LENZ.
ABM. DE VEER JR.

Den 19den February 1830.

☞ De Inventaris van bovengemelde Plantagie is te bezien ten Pakhuize van den eerste ondergeteekende.

Publieke Verkooping.

OP Maandag den 22sten February 1830: eene Plantagie genaamd Noordkant, liggende in de Oost Divisie 3de District; alsmede een party Ladiensche Slaven.

De bovengemelde Plantagie is echter uit de hand te koop; en voor verdere narigt en voordeelige konditie, gelieve men zich te vervoegen by de ondergeteekende

Weduwe ABM. PINEDO.

Den 28sten January 1830.

Oproeping van Crediteuren.

DE ondergeteekende inviteert by deze de Crediteuren van Mejufvrouw Dewed. E. WESTEN (sedert eenige jaren uitlandig) hunne respective pretentien aan hem inteleveren binnen den tyd van Vier Weeken na dato dezes, na expiratie waarvan geene pretentien hoegenaamd meer aangenomen en de nalatigen verstoken zullen worden van alle verdere aanspraak op afdoening derzelven.

C. J. TIMMER.

Den 20sten February 1830.

OVERLEDEN—Op gisteren den 19den dezer des morgens de Heer Joseph Thompson, in den ouderdum van 44 jaren. Wy vernemen dat zyn dood is veroorzaakt geworden door eenen val uit een vengster van een verdiepings huis. Men verhaalt dat hy op laatstleden Woensdag avond te 9 ure, zich op eene sofa had nedergelegd om te rusten en in slaap gevallen was; eenigen tyd later stond hy op en wilde naar zyne slaapplaats gaan, doch half in slaap zynde, stapte hy in plaats van op zyne bedstede, op eene stoel welke vóór een vengster stond en meenende op zyn bed te gaan leggen, viel hy uit het vengster van eene hoogte van omtrent 20 voeten; de kracht van zyn zyn val werd gebroken door een uithang bord, doch niettegenstaande dat, hy zich zeer zwaar aan het hoofd en aan de zyde kneusde. Men zegt ook dat hy een slaap wandelaar was. De Heer Thompson heeft zich bemind gemaakt by allen die hem gekend hebben, en zal by hen lang in aandenking blyven.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—FEBRUARY.

13. golet Cleantis, Fournier,	Bonaire
—— New York, Churchill,	Maracaybo
—— Iliët, Jones,	Aruba
15. —— Dorothea, Nicolaas,	Bonaire
faluche Atrevido, Luyando,	Puerto Cabello
16. golet Irene, Hanzen,	Coro
bark Elisabeth, Hassel,	St. Thomas
17. golet Gysbertha, Debrot,	Porto Rico
19. —— Midas, Viale,	Jamaica
19. —— Mon Desir, Antoine,	Aux Cayes

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

13. golet New York, Churchill,
16. bark Margaritha, Ramones,
17. —— Fanny, De Haseth,
19. golet Del Carmen, Schotborgh,
—— Esther la Reyna, Jacobs,
bark Elisabeth, Hassel,

Gisteren den 19den dezer ter gelegenheid der verjaring des geboorte dag van Z. K. H. Willem Alexander Paul Frederik Lodewyk, Zoon van den Prins van Oranje, waren de schepen in de haven allen met vlaggen versierd.

Wy hebben eenige St. Thomas Couranten ontvangen, loopende tot den 10den dezer. De Europische berigten in dezelve zyn tot den 9den January, luidende hoofdzakelyk aldus:—

De Keizer aller Russen is ziek geweest, waarover verschillende geruchten zyn verspreid geworden. Men zegt dat hy vergeven is geworden, doch tot algemeen genoegen reeds hersteld.

De Russische troepen hebben Adrianopel ontruimd en zullen hun winter kwartier te Salemno houden. Giurgewo is aan hun overgegaan en de troepen in front van Choumla, hebben bevelen ontvangen om af te trekken.

Alles was rustig te Konstantinopel, doch de berigten uit Smirna behelzen, dat al de distrikten met uitzondering van een enkel, in open opstand zyn tegen den nieuwen Firman, wegens de belasting en dat zy aan hun hoofd gesteld hebben een der aanvoerders der bergbewoners die de krygsmagt der Porte tegen hen, verslagen heeft.

De toestand der zaken in Frankryk is zeer donker. Niet alleen vermeerderen de genootschappen welke in de hoofdstad en de provintien van dat ryk gevormd zyn geworden, ter verzetting tegen wat zy "onwettige belasting, noemen, welke zy beweren dat gedurende de volgende zitting van de kamers zoude voorgesteld worden, maar die genootschappen tellen onder derzelver leden, mannen van den eersten stempel en karakter, leden der kamers en menschen van invloed. Hierby wordt gevoegd dat oproerige plakaten alweder op verscheidene plaatsen zyn te voorschyn gekomen.

In Spanje bevindt zich alles in denzelfden toestand als voorheen. Zeer zware regen buijen hebben te Madrid de zegeboog welke Ferdinand gemaakt heeft om zyne bruid, welke verwacht werd te ontvangen, afgewasschen en vernield

Berigten uit Lissabon stellen ons den troon van Don Miguel als wankelend voor. Het Britsche gouvernement heeft geweigerd hem als Koning van Portugal te erkennen; en hy gaat steeds voort zonder medelyden geld van zyne onderdanen af te persen.

Het schynt dat de staats aangelegenheden in Engeland eene verandering hebben ondergaan, want men vindt in de *Barbados Mercury* van den 6den Feb. het volgende uittreksel, onder het hoofd van Londen:

"Wy gelooven instaat te zyn dezen avond eene daadzaak te vermelden, welke veel vreugde zal verwekken in het hart van elk Engelschman: de hertog van Wellington is, gelyk men ons verzekert heeft, niet meer eerste Minister. Thans kunnen wy alleenlyk melden dat de Hertog van Richmond de opvolger zyner genade zal zyn. Wy zyn in bezit van het geen men vermeent te zyn eene lyst van het nieuwe kabinet, maar het is voor het tegenwoordig niet voegzaam in byzonderheden te treden van de onderscheidene benoemingen. Wy kunnen echter het genoegen niet vooruit loopen bekend te maken dat geen een der tegenwoordige leden blyft; en dat allen die er in komen met eene uitzondering (en hy de eerste diplomatist van den dag) Protestanten zyn."

Men merkt op uit de gemelde *Barbados Mercury*, dat het algemeen is dat Engeland en de mogendheden op het vaste land overeengekomen zyn om van Griekenland eene monarchie te maken; doch wie de Koning zal zyn, is nog niet beslist.

Men meldt, ingevolge berigten uit Santa Martha, dat Generaal Bolivar op den 4den January te Bogota was aangekomen, en dat hy onverwyld den optogt der troepen te Panama als mede die welke op marsch naar Maracaybo waren, had doen opschorten, zoo dat men geloofde dat hy trachten wilde de zaken in der minne met Generaal Paez aftemaken. Alles was rustig te St. Martha en in de binnenlanden.

Berlin, Dec. 12—Hetgeen wy vernomen hebben wegens de onderhandeling betreffende de toekomstige staatsregeling van Griekenland, is alles zeer voldoenend, niet alleen voor de rust van Europa, maar voor de welvaart der Grieken zelven. Eene monarchale regering van hunne nieuwe staten zal het best geschikt zyn ter bevordering van hun voorspoed.

Amsterdam, Oct. 30.—Uit Lisbon wordt, dato 12 Oct., aldus geschreven; "Het plein van de Beurs is niet meer opgevuld met vaten Suiker of stapels huiden; men ziet er volstrekt niemand. De pilaren der Beurs zÿn niet meer overdekt met annoncen, aangemerkt de handel niets meer heeft bekend te maken. Het register, waarin de aankomst en het vertrek van schepen wordt vermeld, blÿft steeds open liggen bÿ de eerste bladzÿde, want er gaat niets uit en komt niets binnen; aan Beurs noch tolhuis treft men eenen kruijer of schuitenvoerder aan. De consulaire agenten zitten met ledige inktkokers, en houden zich, om den tÿd te dooden, alleen met het lezen der Gouvernements Courant bezig. De tolopzigters konden hunne oogen wel missen overmits er niets wordt uitgeladen; en de makelaars ziet men tegenwoordig alle aan de Beurs werkeloos op de banken zitten; slechts zÿ, die nog een horologie hebben, zetten het, zoodra de klok twee slaat gelÿk, en kuijeren huiswaarts."

Het is stellig niet meer Don *Miguel*, maar zyne moeder die regeert; zÿ heeft zulk eenen grooten invloed op hem weten te verkrÿgen, dat zÿ al wie haar mishaagt weet te verwÿderen.

De komst van het fregat de *Briton* heeft den Miguellisten eene nieuwe teleurstelling gebaard. De Burggraaf van *Seca* had de verzekering gegeven, dat dit fregat aan den overweldiger alle eerbewÿzen zou betoonen, en dat zulks het voorteeken der erkenning zoude wezen, maar Don *Miguel* te Belem scheep gegaan en het fregat op veertig pas afstand voorbÿ gevaren zÿnde, zoo heeft hetzelve geen enkel schot ter zÿner eere gedaan, en op gisteren, den St. Michelsdag, heeft hetzelve evenmin als de Fransche korvet eenig saluut-schot gegeven of in het minste gevlagd.

Don *Miguel* vordert dat al het geld, hetwelk men bÿ een kan brengen, besteed zal worden tot het uitrusten van twee fregatten naar St. Michel, alzoo de gouverneur aldaar geschreven heeft dat hÿ er niet voor konde instaan het eiland in bedwang te zullen houden, ten zÿ de reede van hetzelve steeds van eene genoegzame zeemagt voorzien gehouden wierd.

Volgens berigt uit Boston is aldaar eene Katoen-spinnerÿ, die voor weinige jaren bÿ de 30,000 Dollars gekost heeft, kortelings in publieke veiling met al hare werktuigen en gereedschappen voor 4,000 dollars verkocht geworden.

ODESSA.

Weinige steden zÿn in zulk een korten tÿd tot zoo veel naam, grootheid en welvaart geraakt als Odessa. Twee steden van dezen naam hebben wel alreeds in vroegen tÿd bestaan; *Plinius*, *Strabo* en *Ovidius* en alle oude Aardrÿksbeschrÿvers spreken daarvan. Waar zÿ echter gezocht moeten worden, is niet juist te ontdekken. Misschien was het tegenwoordige Varna een van dezelve. Doch hoe dit zÿ, het hedendaagsche Odessa was vóór omtrent 40 jaren een Tartaarsch dorpje, dat echter eene goede haven bezat, en om deze reden was het dat *Katharina* II., na den vrede van Jassÿ in 1792, waarbÿ haar de omliggende kust verzekerd werd, hier eene stad deed aanleggen, aan welke men den ouden naam Odessa gaf. *Alexander* I. nam zich haar plan nog ÿveriger ter harte. Hÿ zond den Franschen Minister *Richelieu*, die toenmaals in Russische dienst stond, in 1803 als Gouverneur derwaarts, en met regt had de stad naar hem mogen genoemd zÿn, want hÿ vond 400 hutten en liet, bÿ zÿn vertrek in 1814, niet veel minder dan 2000 steenen gebouwen na, langs breede, regelmatige en fraaije, hoewel nog niet geplaveide straten aangelegd, die daarom menigmaal zeer morsig zÿn. Op het tegenwoordig oogenblik bedraagt de bevolking misschien 50,000 zielen; 40,000 telde zÿ bereids in 1821. De haven is veilig in alle jaargetÿden. In 1812 en 1813 had zich hier de pest genesteld, die bÿ de 2,000 personen wegsleepte. *Richelieu* had veel moeite om, bÿ den afkeer der Muzelmannen tegen alle maatregelen van voorzigtigheid, in de nabuurschap eene karantaine inrigting daar te stellen; den Mufti der Tartaren wist hÿ echter op zÿne zÿde te krÿgen; en deze vond weldra in den Koran eene plaats welke hÿ, naar den wil des Hertogs kon uitleggen. De vrome Muzelmannen namen nu, even als de Christenen, alle maatregelen, welke de uitbreiding der pest konden verhinderen. De voornaamste handel van Odessa bestaat in Granen. Menig jaar komen 6 of 700 schepen zich met deze koopwaar bevrachten. Van niet minder belang is de uitvoer van andere ruwe natuurproducten, waartegen dan eene menigte Italiaansche en Fransche Wÿnen, Lakenen Porceleinen, Manufacturen en meer andere voorwerpen worden ingevoerd. Met elk jaar dat in het zuiden van Rusland de kultuur toeneemt moet zÿ, zelfs bÿ de geringste begunstiging des Handels, ook daar toenemen, en moeten de nieuwe betrekkingen in den Kaukazus, de gemeenschap, welke nu regtstreeks met Anapa, Poti en Varna staat aangeknoopt en onderhouden te worden, de rÿkste vruchten doen plukken.

Suiker Plantagien in Louiziana.

De vorderingen, door de Suiker Plantagien in de omstreken van Nieuw-Orleans gemaakt, zÿn zoo verbazend, dat wÿ het niet voor onbelangrÿk achten, een overzigt daarvan te geven. Slechts weinige jaren geleden, beliep de opbrengst dier plantagien 10,000 vaten, en in het jaar 1828, is zÿ tot omtrent 88.000 vaten van 10 ctnrs. elk gestegen. Hoewel nu de productie, gelÿk hieruit is ontegaan, zeer merkelÿk is toegenomen, zoo bevredigt zÿ evenwel de verbruiks behoeften der Vereenigde Staten nog niet volkomen, waartoe zÿ echter, zoo men heeft uitgerekend, binnen twee jaren zal in staat wezen; en mogt de productie, na verloop van dien tÿd, in dezelfde mate blÿven toenemen, waaraan niet te twÿfelen is, zoo zal de daardoor verkregen wordende overvloed eenen wezenlÿken invloed op den invoer en de prÿzen der Suiker in Europa kunnen uitoefenen. In het jaar 1828 zÿn in 15 parochien van Louiziana gewonnen 87,965 vaten Suiker en 39,874 vaten Stroop, die eene waarde hadden van 5,995,631 Dollars. De grootste opbrengst door eene enkele plantagie geleverd, bestond in 1640 vaten suiker en 750 vaten stroop; verscheidene andere plantagien leveren ruim 900 vaten suiker, en naar evenredigheid stroop. Men verwacht dit jaar (1829) eenen nog belangrÿken Oogst, vermits zich 206 nieuwe planters aldaar zÿn komen nederzetten.

De onkosten beloopen in eene goed ingerigte Plantagie, niet meer dan 12 dollars per vat, de interessen voor het daaraan besteede kapitaal, echter, hier niet onder begrepen; het getal der, tot de aankweeking van het suikerriet, enz. gebezigd wordende slaven, gaat dat van 20,000 niet te boven. De eerst in de laatste jaren tot het uitpersen van het riet, enz., gebruikte stoommachines en paarden hebben de oogst beduidend doen toenemen, zoodat door hetzelfde getal handen, thans de dubbele hoeveelheid suiker, van hetgeen te voren gewonnen werd, wordt verkregen.—Vele der arme Planters kunnen door behulp van paarden, in den aanbouw van suikerriet, dien zÿ veel winstgevender dan de Katoenteel, enz. vinden, de helft der anderszins benoodigde slaven geheel ontberen: 8 paarden worden tot de bebouwing van 100 bunders suikerriet gebezigd, zoodat in het vorige jaar circa 7000 paarden op deze wÿze zÿn gebruikt geworden.

De Magna Charta, of de Reus aller Dagbladen.

Te Londen zÿn onlangs 20.000 exemplaren gebruikt van een nieuw dagblad, welks gedrukte oppervlakte in het vierkant 40 Engelsche voeten beslaat en eens zoo groot is als de *Atlas*; in weinige uren heeft men alzoo 800 000 vierkante voeten, of eene uitgestrektheid gronds van twintig *acres* bedrukt; de geheele oplaag bestond uit 6,400,000 bladzÿden van 16 duim lengte, 242,000,000 regels, of 2,000,000,000 woorden; derhalve heeft die oplaag alleen eene massa druks geleverd, gelÿk kunnende met 14,230 octaaf boekdeelen. Wanneer men blad aan blad wilde voegen, dan zoude men den weg van Amsterdam naar Haarlem (zÿnde 3 uren gaans) daarmede kunnen bedekken. Al deze arbeid nu is verrigt met twee groote en twee kleine cilinders, eenige ponden inkt, drie jonge knapen en eene kleine stoommachine.

Een oud Guitenstuk.

Hoewel sommige kunstgrepen om de menschen te bedriegen reeds overbekend zÿn, zoo vindt men nog altÿd menschen die er zich door laten misleiden.

Onlangs verkocht een rÿk pachter zÿn vee op de markt te Londen, en des middags niets meer te doen hebbende, wandelde hÿ over de Londen brug. Twee welgekleede personen gingen hem vooruit; een hunner zag iets op den grond leggen en raapte het op; het was een brieventas, welke geopend zÿnde, een papier bevatte, waarop vele kleinodien enz. ingestoken waren. Terwÿl deze beide lieden dezelve bezagen, voegde zich de landman bÿ hen en bezag ze ook. De vinder zeide: ik heb geen kennis van diamanten, ik weet dus niet of zÿ valsch of echt zÿn, misschien ging hÿ voort, heeft iemand ze hier met opzet neergelegd, om een grapje met ons te hebben; maar hernam de andere waartoe zou dit grapje dienen? en degene die haar daar met opzet zou neergelegd hebben, zou er altÿd eenig verlies bÿ lÿden; ook bevindt zich in de brieventas een factuur van de nevensgaande kleinodien en het handschrift van den juwelier ken ik zeer wel, dus moeten zÿ echt zÿn. Volgens de factuur waren de kleinodien ruim drie honderd ponden sterling waardig, doch, zeiden zÿ tegen elkander, als wÿ dezelve nu uit de hand verkoopen, dan zullen wÿ den inkoop prÿs niet verkrÿgen; misschien een tweede derde er van, doch indien wÿ geen geld noodig hadden, zouden wÿ ze laten leggen, tot dat er zich eene gunstige gelegenheid aanbood. Zÿ boden ze den landman voor de helft der waarde ter koop aan, want zÿ hadden het geld noodig en wilden het onder elkander verdeelen; hÿ kocht ze en zeer verblÿd over zÿn koopje, keerde hÿ naar zÿn logement terug, waar hÿ dezelve aan zÿne dorpsgenooten vertoonde; doch eenige hunner kwamen op het vermoeden, dat het valsche diamanten konden zÿn.—Men bragt dezelve bÿ een juwelier, doch deze, na ze onderzocht te hebben, zeide, dat zÿ valsch waren, en slechts de waarde van drie ponden sterling bezaten.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

February 6.

By the arrival of the Danish Schooner *Amelia*, Capt. *Watson*, from Santa Martha, we are informed by a Passenger who came by her, that General *Bolivar* arrived on the 4th ult. at Bogota from the South, and that he had immediately suspended the march of the troops at Panama as well as those who were on their march for Maracaybo, and it was believed he would endeavour to arrange matters with General *Paez* without having recourse to arms; every thing was quiet at Santa Martha, as well as in the interior when she left that place 16th ult.

February 10.

By an arrival from Maracaybo on the 17th inst. we learn, that on the 16th ultimo the inhabitants of that place declared themselves in favour of the cause of Venezuela, and in consequence had dispatched deputies to General Paez announcing the same to him, and placing the Department under his orders. It was expected that Merida, Truxillo, Cucuta, &c. would also declare immediately; and it was currently reported that in Bogota the attempt was to be made on the 24th ult., with what success it was uncertain, we much fear, however, it would be attended with bloodshed.

We have been politely favoured with a Barbados paper, the *Mercury*, of the 6th inst.; the 1st January Packet, the *Lady Wellington*, had arrived there on the 5th inst. bringing London dates to the 9th ult. which contained no particular matter of importance. A change in the Administration of England had taken place as appears from the following extract under the London head, in the above paper: "We believe we can announce this evening a fact that will diffuse joy in every English heart. The Duke of Wellington is we have been assured no longer Prime Minister. At present we can only say that the Duke of Richmond is to be his Grace's successor. We are in possession of what is understood to be the list of the New Cabinet, but at present it would be improper to allude particularly to the several appointments. We cannot, however, forego the gratification of mentioning, that none of the present men remain; and that all who come in with one exception (and he the first diplomatist of the day) are Protestants."

We observe also by the above paper, that it appeared to be generally understood between England and the Continental powers that Greece was to be erected into a Monarchy; but the question who is to become King, had not been decided upon.

We were also obligingly favoured with a Baltimore paper the *Daily Advertiser*, of 19th ultimo, from which we have extracted the following General Order, issued by Admiral *Fleeming* to the Commanders of British Cruizers in the West Indies.

His M. Ship *Barham*, New Anchorage, Nassau, 6th January 1830.

General Order, Nov. 6 —Having received authentic information that a person of the name of *Basadore* has in his possession several documents, pretending to be commissions from the Government of Mexico, authorizing hostility to be carried on against Spain, and as the said documents are forgeries, intended only as a cloak for piracies.

You are hereby required and directed on falling in with vessels, acting under such commissions, or who have not fitted out within the territory of the Mexican Republic, or who have not the majority of the crew Mexican subjects, or a certificate that she is owned by Mexican citizens, to bring them into Port Royal (Jamaica), Nassau, (N. P.) St. Christophers, or any of His Majesty's territories where there are competent tribunals to try them, and should they have made any captures under the said commissions, you will cause them to be proceeded against for piracy; but in the event of no vessel being captured by them, you are to cause the crew to be secured, the papers sent to the Admiralty Court, and acquaint me of the circumstance immediately.

(Signed) C. E. FLEEMING,
Vice Admiral, Commander in Chief.

To the respective Captains, Commanders and Commanding Officers of His Majesty's ships and vessels, West Indies.

LONDON.

Letters from Syria of the 21st November state, that the President of Greece has left Napoli di Romania for Egina where are assembled all the admirals and diplomatists of the several powers to fix the limits of Greece, and it is believed that the island of Scio, Candia, and Samos, will form a part of the new territory of Greece.—*Standard, Dec. 26.*

Berlin, Dec. 12.—What we have heard of the negociation respecting the future fate of Greece is on the whole pretty satisfactory. Not only for the rest of Europe, but for the Greeks themselves, a monarchical constitution of their new state will be the only advisable one, and the most favorable to their prosperity. No valid objection on the part of the cabinets can be imagined. The retirement of count Capo d'Istrias from the post of president would indeed be much to be regretted; but why should not that eminent statesman continue to serve his country in some other capacity? The extraordinary mission of Count Mastucewitz, which has kept him so long in Paris and in London, appears to have been unsuccessful.

Letters from Smyrna announce that the mountaineers in the neighbourhood of Carabissar have been reduced to order. Ellez Aga Seala Nueva, who was ordered by the Porte to march against those insurgents, had caused above 200 of them to be executed.

The accounts from Trieste state that the disputes between the regency of Morocco and the Austrian government, having been aranged by the interposition of England, the Austrian fleet would return to the ports of that empire.

We have commercial advices from Alexandria to the 11th Nov. These confirm that the squadron of the Sultan, and part of that of the Pacha was about to put to sea, but the latter it was supposed would only accompany the other to the Dardannelles. The Pacha continued to send large quantities of money to Constantinople, but it was still thought a rupture between this powerful vassel and his master was inevitable.—The advices from the interior continued to be more satisfactory. The damage by the inundation had however, been considerable, and the cotton crop, it was supposed, would not exceed fifty thousand bales. The Pacha it was said, was anxious to extirpate the plague immediately on the report of the French physicians as to its causes.—One of the principal of these was the badness of the food, and the rotten grain which was thrown away to augment the price for export.

Lisbon, Dec. 5.—Our government may almost be said to be in a state of bankruptcy; the people in some of the public works have for two or three days refused to work, without being paid their arrears; however, with fair promises, &c., they have been induced to return to their occupations. But this cannot last long, for they will discover they have been duped, and the consequences cannot be foreseen; for, should they succeed in getting paid, the whole army, which is also in arrears and much discontented, will no doubt follow the example. There is not a shilling in the Treasury.

THE EMPEROR OF RUSSIA.

It is known that the Emperor Nicholas banished to the Caucasus the young Pushkin, one of the sweetest, noblest, and most popular of the poets of Russia. Pushkin's genius had attracted much attention, and he was honoured with the imperial patronage, but his was no servile spirit, and he wrote an ode to liberty. It reached the ears of his patron, who summoned him to his presence, and called him to instruct the young man. "I did not write it thus," said Pushkin "but *thus*," and he read several energetic stanzas which had been either omitted or considerably softened down by the copier. The Emperor grew warm and taxed him with ingratitude to him who had provided for his education and advancement. Pushkin is said to have answered that he owed his education to funds provided by the nation, which only passed for distribution through his Majesty's hands.—The too plain spoken bard was transported to Caucasus, where he wrote a beautiful poem on his exile. Nicholas has had the good sense and the generosity to recall him, and told him that though he could not consent that so fiery a muse should be unbridled, yet he himself would undertake the office of censor, and license such of his works as were fit for the press. I am told, however, that Nicholas refused his *imprimatur* to the first production which Pushkin presented to him. The Emperor Nicholas has introduced very valuable reforms into the administration of justice.—Soon after his accession he asked for a copy of the civil and criminal code. He was told there was no code—that the Judges picked up the law as they could, or made the law as they needed it. He immediately appointed a commission, and required them to collect the laws, to arrange them under distinct heads, so that every man might be able to find the laws that concerned him; and they have been published in a collection of 16 volumes, sold at the price of 200 rubles. He next inquired into the number and length of suits, and heard that there were suits which had lasted from 20 to 30 years. He desired that no suits should remain for more than two years unsettled; and a Russian merchant has recently obtained an equitable decree in a case which for the last 20 years had appeared hopeless. Instances of individual interference will serve to explain the temper in which Nicholas has done the work of law reform. A Judge, a man of high rank, had decreed in favor of a *malafides* litigant. His Secretary, when asked to countersign the decree, refused to do so. The Judge menaced the Secretary with destitution for insubordination and rebellion, and wrote to the Emperor accordingly. The Secretary sent *his* version of the story to the Emperor, which the Emperor referred to the Senate, in a way manifesting pretty clearly the Imperial will. The result was the banishment of the Judge, and the elevation of the Secretary, with a pension for life. A poor Russian had long been urging a Judge's Secretary to dispose of his suit. At last it was brought to the usual crisis, and 1,000 rubles were demanded as the price of settlement. The poor man had nothing like the sum; he could only collect 500, which he delivered to the Secretary, who was inexorable, and insisted on his doubling the amount. Unable to obtain it, the poor man found his way to the Emperor's garden at Tzarkeselo, flung himself on the ground before him, kissed his feet, and told his story. The Emperor took down the name of the offender, and, taking from his pocket book a bank note of 500 rubles (whose number he also copied), directed the suppliant to deliver it to the Secretary at a fixed hour the following morning, concealing, of course, the giver's name. The poor man was watched into the Secretary's abode by a young messenger, sent by the Emperor—when, having finished his business, the suitor had left the room, the young man asked an audience from the Secretary. It was very insolently refused. The Secretary was not to be troubled; but an interview was insisted on in that peremptory tone which takes no denial, and the Secretary was greeted with the words "A note, for 500 rubles, has been stolen from the Emperor; the man who is suspected has been traced to your chamber; produce the note." The Secretary denied that he had received any such amount. The charge being resolutely insisted on, the note was produced, and the Secretary is at this moment cooling himself amidst the frosts and snows of Siberia.